

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201914
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520201914.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu J. B. B., so sídlom V. XX, XXX XX A., J.: XX XXX XXX, právne zastúpený: advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX W., o zaplatenie 264,33 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 5Csp/88/2020-77 zo dňa 14. júla 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a III..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 126,14 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne:
zo sumy 54,50 eur od 28.12.2017 do zaplatenia,
zo sumy 23,88 eur od 24.1.2018 do zaplatenia,
zo sumy 23,88 eur od 24.2.2018 do zaplatenia,
zo sumy 23,88 eur od 24.3.2018 do zaplatenia,
to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy, § 2 písm. a), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, § 43 ods. 1 písm. a), 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu B. C., a.s. uzavrel so žalovaným dňa X.X.XXXX zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Na základe týchto zmlúv sa právny predchodca žalobcu zaviazal dodávať žalovanému telekomunikačné služby v rámci dohodnutého programu a žalovaný sa zaviazal za tieto služby dohodnutým spôsobom platiť. Z dodatkov k zmluvám zo dňa 10.11.2017 a zo dňa 20.11.2017 zistil, že žalovaný si aktivoval program V. C. U. - B. s dobou viazanosti 24 mesiacov, vrátane

prenájmu koncového zariadenia. V zmluve sa žalovaný zaviazal zotrvať po dohodnutú dobu viazanosti v zmluvnom vzťahu s podnikom, nevykonať žiaden úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy, riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. V prípade porušenia záväzku viazanosti sa žalovaný ako účastník zmluvy zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu, s tým, že vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy alebo prerušenia poskytovania služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. Cenu poskytnutých služieb vyúčtoval právny predchodca žalobcu faktúrami, pričom faktúrou zo dňa 08.10.2018 si vyúčtoval aj zmluvnú pokutu vo výške 128,21 Eur. Dňa 08.07.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb spoločnosti B. C., a.s. na žalobcu.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade niet pochyb, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má jednoznačne spotrebiteľský charakter, nakoľko žalobca, resp. jeho právny predchodca vystupoval v postavení dodávateľa a konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný riadne a včas neuhradil faktúry, ktorými mu žalobca, resp. jeho právny predchodca fakturoval cenu poskytnutých služieb a ďalšie poplatky a služby. Z priložených faktúr je preukázané, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb a zmluvných pokút za porušenie záväzku viazanosti, ktoré mu žalobca, resp. jeho právny predchodca fakturoval faktúrami splatnými v období od 27.12.2017 do 23.10.2018 v celkovej sume 313,92 Eur. V danom prípade uzavretou zmluvou sa žalovaný zaviazal k finančnému plneniu za služby, ktoré mu poskytoval právny predchodca žalobcu, tieto služby mu boli riadne fakturované a žalovaný ich neuhradil, preto považoval za právne dôvodné vyhovieť žalobe o zaplatenie faktúr, pokiaľ ide o poskytnutie konkrétnych služieb a to v celkom v sume 126,14 Eur, keďže povinnosť žalovaného zaplatiť cenu služieb vyplýva zo samotnej zmluvy. Vo vzťahu k žalobcom poplatkom uviedol, že v tejto časti považuje nárok za nedôvodný, keďže dospel k záveru, že poplatok za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 Eur uvedený v Cenníku nespĺňa podmienku transparentnosti a zo strany žalobcu nebolo preukázané, že žalovaný hradí týmito poplatkami iba skutočne náklady, ktoré mu vznikli. Navyše, pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za nedodržanie doby splatnosti (za upomienku) v tejto súvislosti poukázal na to, že uvedená zmluvná podmienka už bol určená za neprijateľnú, a to viacerými rozsudkami všeobecných súdov. Vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorá bola dojednaná s klesajúcou výškou uviedol, že tieto ustanovenia tvorili predtlač zmluvy bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia. Vzhľadom na charakter dojednania a jeho začlenenia v texte právneho úkonu, nie sú pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých formulárových zmluvách. Zmluvná pokuta spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto je neplatná. Z uvedených dôvodov v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ho aj na zaplatenie úrokov z omeškania.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca úspešný v 47,72% a žalovaný v 52,28%. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu je tak čistý úspech žalovaného vo výške 4,56%. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a III. rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že rozhodnutie súdu nie je správne. Poukázal na to, že právny predchodca poskytol žalovanému zvýhodnenú ponuku služieb v podobe celkovej sumy zľavy zo štandardných poplatkov za služby a z neakciovnej kúpnej ceny zariadenia a túto výhodu poskytol ako benefit pre jeho záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas viazanosti. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného bola dojednaná tzv. degresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Výška zmluvnej pokuty je určená degresívnym (klesajúcim) spôsobom, teda zohľadňuje dobu, počas ktorej si spotrebiteľ svoj záväzok zo zmluvy plní riadne a včas. Žalovaný porušil záväzok viazanosti tým, že porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho vznikol jeho právnemu predchodcovi nárok na

zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Namietal, že súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil regresívny spôsob určenia zmluvnej pokuty, ktorý je priamo úmerný dodržaniu povinností žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu. Dojednaná zmluvná pokuta nebola neprimerane vyšším zabezpečením oproti hodnote zabezpečenej povinnosti v čase uzatvorenia dohody, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Namietal, že rozhodnutia, na ktoré súd prvej inštancie podporne odkazuje, sú nepoužiteľné z dôvodu úplne odlišných dojednaní o zmluvnej pokute nezohľadňujúcich dĺžku trvania zmluvného vzťahu a výšku zabezpečovanej povinnosti. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré označili regresívnu zmluvnú pokutu za dojednanú a uplatnenú v súlade so zákonom a túto v celom rozsahu priznali. K argumentácii o formulárovom type zmluvy bez možnosti individuálneho dojednania uviedol, že dohoda o cene vrátane poskytnutých zliav boli výsledkom zmluvných dojednaní medzi predchodcom žalobcu a žalovaným, pričom dojednania v zmluve sú dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, nepredstavujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazuje žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 128,21 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

13. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti žalobcom požadovaných jednorazových poplatkov, ktorými nebolo preukázané hradenie skutočných nákladov, ktoré vznikli jeho právnenému predchodcovi

a zmluvnej pokuty z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, s čím však v podanom odvolaní žalobca nesúhlasil a mal za to, že táto bola individuálne dojednaná a zohľadňovala výšku poskytnutej zľavy ako aj čas, kedy žalovaný prestal plniť svoje zmluvné povinnosti. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd primárne zaoberal otázkou platnosti dojednania degresívnej zmluvnej pokuty.

14. Vo vzťahu k zmluvnej pokute, odvolací súd uvádza, že zmluvná pokuta predstavuje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj v prípade, ak porušením zmluvných povinností nevznikne druhej strane škoda. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v hrozbe zaplatiť určitú dohodnutú sumu, keď povinný svoj záväzok nesplní riadne a včas. Úlohou zmluvnej pokuty je viesť k splneniu povinností zo strany účastníkov. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť pre prípad, že k splneniu záväzku dohodnutého v zmluve nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, prípadne ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti. Keďže záväzok z dohody o zmluvnej pokute je akcesorickým záväzkom, jeho existencia a dôsledky sa viažu na hlavný záväzok. Za predpokladu, že ku vzniku hlavného záväzku nedôjde, nemôžu nastať účinky záväzku akcesorického.

15. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač k Dodatkom k zmluve bez možnosti voľby ich prijatia alebo odmietnutia. Vzhľadom na charakter tohto dojednania a jeho začlenenia v texte Dodatkov zmlúv, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku (jednu z ponúkaných možností), avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku, minimálne ich nemôže vylúčiť. Žalobca vôbec nepreukázal opak v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda platí prezumpcia predpokladaná zákonom, že sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku.

16. Za nepochybné odvolací súd považuje, že odvolateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka a od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že v žiadnom prípade teda nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že zmluvné pokuty sú dojednávané za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, či dodatkoch (pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/160/2017, sp. zn. 22Co/41/2017, sp. zn. 13Co/17/2019 a ďalšie). Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná, ako správne už poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Pre posúdenie dojednania zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti.

18. K degresívnej zmluvnej pokute odvolací súd uvádza, že sankcia spočívajúca v degresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nie len času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozby nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Uvedené platí aj preto, že neposkytnutím služby v určitom rozsahu dôjde aj k úsporám na strane poskytovateľa služby (ten ušetrí v rozsahu následného zníženého objemu dát a pod.), teda zmluvná pokuta nemôže nahrádzať jeho očakávané príjmy. Takáto zmluvná pokuta zároveň nesmie slúžiť ako jediný nástroj a prostriedok na neprimerané zabezpečenie prípadných benefitov a výhod, ktoré v istých prípadoch javia výrazné znaky potenciality, porovnávajúc v konkrétnom

časovom úseku ofenzívnu obchodnú politiku iných telekomunikačných operátorov. Rozdiel spočíva aj v tom, či spotrebiteľ koná tak, že si zabezpečí mobilný telefón a využíva služby s tým, že už od počiatku vie, že za služby nezaplatí, alebo spotrebiteľa ekonomická alebo sociálna situácia donúti ukončiť využívanie služieb počas plynutia doby viazanosti. Povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu hoci aj v degresívne stanovenej výške, ktorá nie je zanedbateľná, spravidla presahuje cenu „zľavy“ pri mobilnom telefóne a niekoľkonásobku paušálnej mesačnej platby, určite znemožňuje možnosť voľby, deformuje obchodné prostredie a pôsobí v určitom rozsahu monopolne a sankcia pôsobí disproporčne. Uvedené platí aj preto, že neposkytnutím služby v určitom rozsahu dôjde aj k úsporám na strane poskytovateľa služby, ten zjavne ušetrí v rozsahu zníženého objemu dát, hlasovej a nehlasovej spotrebe, teda zmluvná pokuta nemôže nahrádzať jeho očakávané príjmy, opätovne aj so sadzbami DPH. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca, resp. jeho právny predchodca mal popri tom ako operátor mnoho iných možností ako zabezpečiť prípadné „vrátenie výhod“ nedodržaním zmluvných povinností, či už odkladacou alebo rozvázovacou podmienkou poskytnutia zľavy, odstúpením od kúpnej ceny zvýhodneného mobilného zariadenia, stanovením pomernej alebo pohyblivej zmluvnej pokuty a pod., pričom ekonomické a účtovné komplikácie nesmú prevažovať pred ochranou poctivých obchodných stykov, mravov a zvyklostí v podobe dodatočného účtovania DPH, či vymáhanie nárokov.

19. Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflektujú na poctivý vzťah zákazník - predajca, neprijateľnými, a teda aj neplatnými. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva účelnosť, pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že ak je zmluvná podmienka neprijateľná voči určitému počtu spotrebiteľov, musí sa absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vzťahovať na všetkých účastníkov právneho úkonu, v ktorom je takáto neplatná zmluvná podmienka použitá.

20. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať, teda moderovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo je možné používať výnimočne len pri mimoriadne tvrdom a neadekvátnom dopade zmluvnej pokuty, výhradne však len pri platných úkonoch.

21. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nespochybňuje význam zmluvnej pokuty v občianskoprávných vzťahoch a ani nemá v úmysle chrániť bezbrehé a nezodpovedné správanie sa spotrebiteľov, avšak nezistil okolnosti, ktoré by ho prinútili zmeniť názor, ktorý bol vyjadrený vo viacerých rozhodnutiach s obdobnými nárokmi zo strany súdov prvej inštancie, ale aj zo strany odvolacích súdov, napríklad aj ohľadne čiastočne degresívnej zmluvnej pokuty. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol žalobu v časti požadovania zaplataenie zmluvnej pokuty.

22. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby aj v časti žalobcom požadovaných jednorazových poplatkov odvolací súd uvádza, že žalobca v podanom odvolaní tieto závery nenamietal, preto odvolací súd sa v tejto časti stotožňuje s rozhodnutím a odvodnením súdu prvej inštancie a na toto v plnom rozsahu odkazuje.

23. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).